

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Duben

ČÍSLO 4

Ročník 2013

EDITORIAL

Je jaro, všechno raší, bují, dere se k životu. Člověk dostává chuť něco vytvořit, vybudovat, předělat.

I v naší farnosti se chystá pokračování v započatých pracích, na faře, v některých kostelích opravy toho nejnnutnějšího, aby dále fungovaly. V neposlední řadě i dát do nového kabátu Železnobrodský kostel. Na to vše je potřeba tří důležitých věcí. Modliteb, osobních obětí a také finančních prostředků. Já Vás prosím, abyste si vybrali libovolný počet, ale aspoň jeden z těchto stejně důležitých bodů. Neboť ani bez jednoho z nich nelze nic podnikat. Nebo jak se říká bez Božího požehnání, marné lidské namáhání. Proto o něj prosme.

Podrobnosti si můžete přečíst v odstavci Z kanceláře.

Pepa

CESTY VÍRY

Porta fidei – pokračování

12. V Roce víry bude tedy Katechismus katolické církve sloužit jako skutečný nástroj podpory ve víře. Pomoci může zvláště těm, kdo se věnují formaci křesťanů, v našem kulturním prostředí tolik důležité. Z tohoto důvodu jsem vyzval Kongregaci pro nauku víry, aby se souhlasem kompetentních dikasterií Apoštolského stolce vypracovala Nótu, která církvi i jednotlivým věřícím poskytne směrnice, jak prožít Rok víry co nejefektivněji a nejvhodněji, ve službě víry a evangelizace.

Více než kdy jindy je dnes víra předmětem mnoha otázek, vyplývajících ze změněné mentality, která zvláště v dnešní době omezuje oblast rozumových jistot na vědecké a technické objevy. Církev se nicméně nikdy nebála ukázat, že mezi vírou a skutečnou vědou nemůže být žádný rozpor; i když každá volí jinou cestu, obě směřují k pravdě.²²

22 Srov. JAN PAVEL II. Encyklika adresovaná biskupům katolické církve o vztazích mezi vírou a rozumem *Fides et ratio* (14. září 1998), č. 34 a 106. Praha: Zvon, 1999.

13. Rozhodující význam bude v tomto roce mít návrat k dějinám naší víry, v nichž se prolínají neprobádatelné hlubiny svatosti a hříchu. Zatímco první z nich dosvědčuje nesmírný přínos, který pro růst a rozvoj celého společenství znamenalo svědectví života jednotlivých mužů a žen, hřích musí v každém člověku vyvolat upřímné a trvalé dílo obrácení a umožnit mu tak, aby zakusil Otcovo milosrdenství, které se nabízí všem lidem.

Během této doby budeme muset mít zrak upřený na Ježíše Krista, neboť „od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti“ (Žid 12, 2): v něm všechny strasti a tužby lidského srdce nacházejí své naplnění. Radost lásky, odpověď na drama utrpení a bolesti, síla odpuštění tváří v tvář urážce a vítězství života nad prázdnotou smrti: to vše nachází svou plnost v tajemství jeho vtělení, v tajemství toho, že se stal člověkem a sdílel s námi naši lidskou slabost, aby ji proměnil mocí svého zmrtvýchvstání. V tom, který pro naši spásu zemřel a znovu vstal k životu, se v plném světle představují příklady víry, které tyto dvoutisícileté dějiny naší spásy provázely.

Pro svou víru přijala Maria andělovo slovo a uvěřila zprávě, že se ve své poslušnosti a oddanosti má stát Matkou Boží (srov. Lk 1, 38). Při návštěvě Alžběty předložila Nejvyššímu svůj chvalozpěv za úžasná díla, která učinil těm, kdo v něj důvěřují (srov. Lk 1, 46–55). S radostí a rozechvěním porodila svého jediného Syna a uchovala přitom své panenství neporušené (srov. Lk 2, 6–7). S důvěrou ve svého manžela Josefa utekla s Ježíšem do Egypta, aby ho zde uchránila před Herodovým pronásledováním (srov. Mt 2, 13–15). Se 7

stejnou vírou následovala Pána při jeho hlásání a zůstala s ním i po celou cestu na Golgotu (srov. Jan 19, 25–27). Pro svou víru Maria okusila plody Ježíšova zmrtvýchvstání a uchovávala všechny vzpomínky ve svém srdci (srov. Lk 2, 19.51). Poté je předala Dvanácti, když byli společně s ní shromáždění ve večeradle a očekávali Ducha Svatého (srov. Sk 1, 14; 2, 1–4).

Skrze víru opustili apoštolové všechno a vydali se následovat svého Pána (srov. Mk 10, 28). Uvěřili slovům, jimiž on hlásal Boží království, přítomné a uskutečněné v jeho osobě (srov. Lk 11, 20). Žili ve společenství s Ježíšem, který je vedl svým učením a předával jim nová pravidla života, podle nichž měli být po jeho smrti poznáni jako jeho učedníci (srov. Jan 13, 34–35). Pro svou víru se vydali do celého světa, následovali příkaz zvěstovat evangelium všemu tvorstvu (srov. Mk 16, 15) a nebojácně všem lidem hlásali radost ze zmrtvýchvstání, jehož byli věrnými svědky.

Pro svou víru utvořili učedníci první společenství, shromáždili se kolem učení apoštolů, v modlitbě a ve slavení eucharistie, a všechn svůj majetek dali k dispozici celému společenství, aby tak pomohli bratřím v nouzi (srov. Sk 2, 42–47).

Pro svou víru obětovali mučedníci život a vydali svědectví o pravdě evangelia, která je proměnila a umožnila jim dosáhnout toho největšího daru lásky, schopnosti odpustit svým nepřátelům.

Pro svou víru zasvětili muži a ženy své životy Kristu, opustili všechno a rozhodli se pro život v prostotě evangelní poslušnosti, chudoby a čistoty, které jsou konkrétními znameními čekání na Pána, jenž se neopozdí. Pro svou víru podnikali nespočetní křesťané kroky na podporu spravedlnosti, aby tak uvedli do praxe slovo svého Pána, jenž přišel hlásat osvobození utiskovaných a milostivé léto pro všechny (srov. Lk 4, 18–19).

Pro svou víru vyznali muži a ženy všech věků a století, ti, jejichž jména jsou zapsána v knize života (srov. Zj 7, 9; 13, 8), jak krásné je následovat Pána Ježíše všude tam, kde byli povoláni vydávat svědectví o svém křesťanství: v rodině, na pracovišti, ve veřejném životě, při uplatnění svých jedinečných darů a ve službě, k níž byli povoláni. Pro svou víru žijeme i my: vyznáváme-li, že Pán Ježíš je přítomný v našich životech i v dějinách.

14. Rok víry bude též dobrou příležitostí k intenzivnějšímu svědectví milosrdné lásky. Jak nám připomíná svatý Pavel: „Nyní trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska“ (1 Kor 13, 13). Ještě silnějšími slovy, jež pro křesťany znamenala vždy veliký závazek, mluví svatý Jakub: „Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: ‚Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se‘ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je jim to platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: ‚Ty máš víru a já mám skutky. Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru“ (Jak 2, 14–18).

Víra bez lásky nevydává žádné ovoce, zatímco láska bez víry je pouhým sentimentem, trvale vydaným napospas pochybám. Víra a láska se navzájem potřebují tak, že jedna dovoluje druhé, aby se realizovala svým vlastním způsobem. Mnozí křesťané zasvěcují s láskou svůj život lidem osamoceným, stojícím na okraji či vyčleňovaným, a věnují se jim jako těm, kdo především

vyžadují naši pozornost a jimž je nejvíce zapotřebí naší pomoci, neboť právě v nich se zrcadlí tvář samotného Krista. S pomocí víry můžeme zahlédnout tvář zmrtvýchvstalého Krista v těch, kdo vyžadují naši lásku. „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25, 40). Jsou to varovná 8

slova, na něž nesmíme nikdy zapomenout, a zároveň je to trvalá výzva, abychom se odvděčili za lásku, s níž o nás Pán pečuje. Víra nás uschopňuje, abychom Krista poznali, a jeho láska nás vybízí, abychom mu sloužili všude tam, kde se on stává našim bližním na cestě životem. Posílnění vírou tedy s nadějí upřeme svůj zrak na své působení ve světě a přitom očekáváme „nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost“ (2 Petr 3, 13; srov. Zj 21, 1).

Pokračování příště.

PASTORACE

Na první neděli po Velikonocích se slaví Svátek Božího milosrdenství. Neděli Božího milosrdenství stanovil papež Jan Pavel II. v den svatořečení polské řeholnice Faustyny Kowalské – 30. dubna 2000.

Právě sestra Faustyna se stala širitelkou poselství o Milosrdenství určeném celému světu.

„V TENTO DEN JSOU OTEVŘENA VŠECHNA STAVIDLA BOŽÍ, SKRZE NĚŽ PROUDÍ MILOSTI; A' SE ŽÁDNÁ DUŠE NEBOJÍ KE MNĚ PŘIBLÍŽIT, I KDYBY JEJÍ HŘÍCHY BYLY JAK ŠARLAT“ (Deníček, 699).

Přípravou na svátek může být novéna, která spočívá v modlitbě korunky k Božímu milosrdenství.

„V TÉ NOVĚNĚ,“ SLÍBIL JEŽÍŠ, „UDĚLÍM DUŠÍM VEŠKERÉ MILOSTI“ (Deníček, 796).

Bílá neděle "Dominica in albis"

slavnost Božího milosrdenství (Benedikt XVI.)

Podle staré tradice se první neděle po Velikonocích - "druhá neděle velikonoční" nazývá Bílá neděle - "Dominica in albis". Tento den neofyté (ti, kteří byli pokřtěni na Velikonoční vigílii) odložili svůj bílý šat - symbol světla. Bílý oděv měli odložit, ale novou zář, která jim byla udělena, měli uvádět do

své každodennosti. Plamen pravdy a dobra, který v nich Pán zažehnul, měli pečlivě střežit, aby tak do našeho světa vnášeli něco ze zářivosti a dobroty Boží.

Svatý otec Jan Pavel II. si přál, aby tato neděle byla slavena jako slavnost Božího milosrdenství: ve slovu "milosrdenství" spatřoval shrnuté a pro naši dobu nově interpretované celé tajemství Vykoupení. Žil pod dvěma diktátorskými režimy a byl ve styku s chudobou, nouzí a násilím, zakusil moc temnot, jimiž je sváděn svět i v této naší době. Zakusil však také, a to neméně silně, přítomnost Boha, který proti těmto silám staví svou naprosto odlišnou a božskou moc: moc milosrdenství. Milosrdenství klade meze zlu. Milosrdenstvím se vyjadřuje celá specifická přirozenost Boha, jeho svatost, moc pravdy a lásky. Stávejte se den po dni muži a ženami Božího milosrdenství! Milosrdenství je šatem světla, které nám Pán daroval křtem. Nesmíme dopustit, aby toto světlo zhaslo; naopak, musí v nás růst každým dnem a tak přinášet světu radostné poselství Boha.

Milosrdenství je jádrem evangelního poselství. (Benedikt XVI.)

Během Jubilea 2000 ustanovil Jan Pavel II., aby se v celé církvi neděle po Velikonocích, zvaná také Bílá neděle, nazývala také nedělí Božího milosrdenství. Stalo se to v souvislosti s kanonizací Faustiny Kowalské, skromné polské sestry, která se narodila v roce 1905 a zemřela v roce 1938 a byla horlivou hlasatelkou Milosrdného Ježíše. Milosrdenství je skutečně jádrem evangelního poselství, je to vlastní jméno Boha, jeho tvář, kterou zjevil ve Starém zákoně a plně v Ježíši Kristu, vtělená Láska stvořitele a vykupitele. Tato milosrdná láska také ozařuje tvář církve a zjevuje se jednak prostřednictvím svátostí, především prostřednictvím svátosti Smíření, jednak prostřednictvím skutků milosrdné lásky, jak společnými i individuálními. Všechno co, církev hlásá a koná, zjevuje milosrdenství, které Bůh člověku dává. Když církev znovu hlásá zapíranou pravdu nebo zrazené dobro, činí tak vždy na podnět milosrdné lásky, aby lidé měli život a měli jej v plnosti (Jn 10,10). Z Božského milosrdenství, které smiřuje srdce, prýští opravdový mír ve světě, mír mezi národy, kulturami a různými náboženstvími.

Tak jako sestra Faustina i Jan Pavel II. byl apoštolem Božího milosrdenství. ... Jeho dlouhý a mnohotvárný pontifikát má právě zde své jádro; celé jeho poslání v službě pravdě o Bohu a člověku a o míru ve světě se rekapituluje v

tom, co sám řekl v roce 2002, při slavnostním otevření svatyně Božího milosrdenství: "Mimo Boží milosrdenství není jiného pramene naděje pro lidské bytosti." Jeho poselství, stejně jako poselství svaté Faustiny, přivádí ke Kristově tváři, nejněžšímu zjevení Božího milosrdenství.

Ježíš daroval svým učedníkům nepřemožitelnou jednotu, která je založená nikoli na lidských zdrojích, ale na Božím milosrdenství (Benedikt XVI.)

My katolíci tvoříme a máme se vnímat jako jedna rodina, jež ožívána stejným cítěním jako prvotní křesťanské společenství, o kterém se tuto neděli ve Skutcích apoštolů čte: "Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši" (Sk 4,32). Pravým středem a základem společenství prvních křesťanů byl Zmrtvýchvstalý Kristus. Evangelium totiž vypráví, že ve chvíli utrpení, kdy byl božský Mistr uvězněn a odsouzen k smrti, se učedníci rozutekli. Pouze Maria a ženy spolu s apoštolem Janem zůstali spolu a následovali ho až na Kalvárii. Zmrtvýchvstáním daroval Ježíš svým učedníkům novou jednotu, silnější než ta předchozí, nepřemožitelnou, protože založenou nikoli na lidských zdrojích, ale na Božím milosrdenství, které jim všem dalo pocítit, že jsou Od Něho milováni a že jim odpustil. Je to tedy milosrdná láska Boží, která pevně sjednocuje církev dnes jako včera a činí z lidstva jednu rodinu; božská láska, která prostřednictvím ukřižovaného a vzkříšeného Ježíše odpouští hříchy a vnitřně ji obnovuje. Můj milovaný předchůdce Jan Pavel II., inspirovaný tímto niterným přesvědčením, nazval tuto druhou neděli velikonoční, nedělí Božího Milosrdenství, a ukázal na vzkříšeného Krista jako na zdroj důvěry a naděje, když přijal duchovní poselství, které Pán předal svaté Faustině Kowalské, shrnuté do invokace: "**Ježíši, důvěřuji Ti!**"

Převzato z radiovaticana.cz

Z KANCELÁŘE

Plánované práce v letošním roce

Krásná	350.000,-Kč vitráže
Loučky	590.000,- Kč oprava střechy
Držkov	40.000,- Kč oprava protisněhových zábran

Železný Brod

Kostelíček Na Poušti 150.000,- Kč výměna střešní krytiny
/loni byl koupen materiál za 149.000,- Kč/

Železný Brod

Kostel sv. Jakuba cca 1.500.000,-Kč nová fasáda kostela
/ včetně restaurování kamenných prvků/

Finanční prostředky

Kostelíček Na Poušti ze zdrojů získaných dříve na tento účel

Kostel sv. Jakuba

-fasáda 150.000,- Kč z dotací od MK ČR
250.000,- Kč je možné, že získáme od Krajského úřadu
/tato částka je nejvyšší možná/
1.000.000,- Kč půjčka od MÚ Železný Brod z programu
„Naše fasáda“

Krásná 200.000,- Kč přislíbeno od MK ČR

Loučky 200.000,- Kč přislíbeno od MK ČR

Držkov Dluh za opravy kostela v Držkově byl splacen.

Bzí Je plánována oprava stříšky nad bočním vchodem. Bude
uhrazena z fondu MÚ Železný Brod

Železný Brod-fara zatím opravené dveře - 3.500,- Kč / jedny dveře

17.500,- Kč / všechny dveře

Plánována je ještě částečná výměna desky kuchyňské linky.

Lešení na opravu fasády kostela půjčme od farnosti Příchovice. Budou se ale muset udělat podlahy.

Materiál – prkna a hřebíky budou stát cca 15.000,- Kč.

Výroba podlahy začne ve druhé polovině dubna.

Máme jednoho pracovníka, který má o sobotách odpracovat 200 hodin zdarma.

Fond solidarity

S ohledem na to, že církve se bude financovat sama, byl ustanoven tzv. Fond solidarity.

Do tohoto Fondu se odvádí na biskupství 10% z příjmů farnosti, především ze sbírek. /Kromě sbírek určených na konkrétní účely, např. na bohoslovce, na pojištění objektů apod./

Částka se vypočítává z příjmů za předešlý rok.

Odvody budou probíhat ve dvou splátkách. Do 30.9.2013 je třeba odeslat první polovinu a druhou do konce března 2014.

Do Fondu solidarity budeme muset do 30.9.2013 odeslat tyto zálohy:

Železný Brod 5.391,- Kč

Bzí 653,- Kč

Držkov 903,- Kč

Loučky 1.008,- Kč

Krásná 1.012,- Kč

UPOZORŇUJEME

Biblická hodina bude ve středu 10.4. a 24.4.

Slavnost Zvěstování Páně letos slavíme v pondělí 8.4. v 18:00 hodin

Po Velikonocích **od 2.4. do 5.4. mše svaté nebudou.**

PŘEJEME

V dubnu oslaví svá životní jubilea: Ludmila Havlinová
Jiřina Maryšková
Alena Žídková
Monika Hlavová
Marie Maryšková
Anna Procházková

Všem jim za farnost přejeme stálou Boží ochranu, mnoho lásky, pokoje a zdraví.

NENECHTE SI UJÍT

Pozvánka místní skupiny ČKA - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku doc. Pavla Hoška, Th.D. a besedu s ním v úterý 16. dubna 2013, v 18:15, v aule sklářské školy v Železném Brodě na téma „ŽIDOVSKÁ TEOLOGIE KŘESŤANSTVÍ“.

Knihla stejného názvu je věnována pozoruhodné a v českém prostředí takřka neznámé rozpravě mezi židovskými učenci posledních desetiletí. V této rozpravě dochází k významnému posunu v hodnocení vzniku, povahy a dějinného poslání křesťanské víry a křesťanské církve, a také ve způsobu, jak tito židovští učenci interpretují ústřední výpovědi křesťanské tradice. Usilují o autenticky židovské porozumění křesťanství, které zůstává pevně zakotvené v souřadnicích rabínského myšlení a které se chce zároveň co nejvíce přiblížit tomu, jak křesťané rozumějí sami sobě a své víře. Ve svém úsilí o rozvíjení židovské teologie křesťanství vycházejí tito učenci z přesvědčení, že po staletích nedorozumění, nepřátelství a pronásledování přichází doba, kdy si Židé a křesťané mohou konečně navzájem naslouchat a porozumět.

Doc. Pavel Hošek, Th.D. (nar. 1973), vedoucí katedry religionistiky na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, studoval teologii a religionistiku právě na této fakultě. Zabývá se vztahem teologie a vědy o náboženství a problematikou mezináboženského dialogu.

Je autorem mnoha knih, jako např.:

C. S. Lewis - mýtus, imaginace a pravda (2004)
Na cestě k dialogu (2005)
Cesta ke kořenům (2010) Dějiny Madagaskaru (2011)
Židovská teologie křesťanství (2011)
A bohové se vracejí (2012)

Seznam jeho článků, vědeckých monografií, kapitol v monografiích, původních prací v recenzovaných odborných časopisech a v recenzovaných sbornících, recenzí v odborných časopisech a recenzovaných sbornících, a p. by zabral několik stránek.

Proto bychom měli využít tento potenciál a opět zaplnit aulu do posledního místečka! Srdečně všechny zveme a těšíme se na bohatou účast a spoustu otázek nejen k danému tématu.

Ing. arch.
Martin
Tomešek

FÓRUM

Protože se blíží doba velikonoční, přidávám speciální židovský předpis na koblížky zvané sufganiot.

Těsto: 4 šálky polohrubé mouky, 4 žloutky, ½ šálku cukru, 1 šálek tuku, 4dkg kvasnic, mléko, ½ lžičky soli, zavařenina, olej.

Postup: Ve ¼ šálku vlažného mléka s trochou cukru rozdrobit droždí a nechat vzejít asi 10 minut.

V míse utřít tuk s cukrem, přidat mouku, sůl, žloutky, kvásek a vypracovat vláčné těsto. Nechat přikryté kynout asi 1 hodinu.

Na pomoučeném vále vyválet polovinu těsta na 1,5 cm silnou placku, vyznačit kolečka, doprostřed dát lžičku zavařeniny. Potom opatrně překrýt druhou plackou a tvořítkem vykrájet koblíhy. Pod utěrkou nechat ½ hodiny kynout.

Smažit v hluboké vrstvě oleje po obou stranách dozlatova. Do oleje vkládat vykynutou stranou. Před obrácením se smaží pod pokličkou.

Pocukrovat a podávat teplé. Dobrou chuť.

Víte, že letos uplyne:

2300 let od narození Archiméda (287 – 212 př. Kr.)

900 let od založení řádu Johanitů (1113)

850 let od položení základního kamene katedrály NOTRE – DAME v Paříži.
(1163 – 1345)

665 let od založení university Karlovy Karlem IV. (1348)

335 let od narození italského houslisty a skladatele Antonína Vivaldiho
(1678 – 1741)

Citát z knížky aforismů Pavla Kosorina:

Velká víra důkazy nehledá, ale přináší.

Velikonoční svátky i Velikonoční dobu prožitou ve zdraví

Přeje V. Petružálková

HISTORICKÉ OKÉNKO

Pojďme se podívat do historie XVIII.

V latinském inventáři z roku 1777 je uvedeno, že kostnice je postavena na hřbitově velkým nákladem hraběnkou, manželkou Karla Josefa Des Fours, podobná krásné kapli. Uzavírání bylo dřevěnou mříží, v kostnici stál tehdy již sešlý oltář, u něhož se nikdy nesloužila mše sv., socha ukřižovaného a 5 soch světců. Za zády oltáře je velmi objemný prostor pro uložení kostí. Tolik dobový záznam zápisu v inventáři..

Kostnice se týkalo svěcení zvonů v roce 1946, jak uvádí plakátek, který byl pověšen na krovu kostnice a je na něm oznámeno:

Na věčnou paměť mrtvým vlastencům koná se v neděli dne 3. listopadu 1946 v Železném Brodě slavnost svěcení zvonů s následujícím pořadem: ve 14.30 hodin ve farním chrámu Páně kázání J.M.ThDr Otakara Švece, metropolitního kanovníka od sv. Víta z Prahy. Posvěcení zvonů, básně, zpěvy. Průvod na hřbitov. V 16.00 hodin na hřbitově pietní vzpomínková slavnost. Položení věnců, modlitba, básně, zpěvy. Smuteční skladby dechové hudby. První hrana mrtvým vlastencům a padlým hrdinům. Vzpomínková slavnost koná se pod záštitou ONV a MNV v Železném Brodě, MNV v Horské

Kamenici, MNV ve Smrčí a odbočky SOPV v Železném Brodě. Pamětní zvony budou zavěšeny na kostnici v Železném Brodě, na zvoničce v Horské Kamenici a na kapliče v Dlouhém.

Tak se Železný Brod dočkal doplnění „umíráčku“ na kostnici, který chyběl od roku 1917, kdy byl spolu s dalšími šesti zvony zrekvírován za 1. světové války. Zvony byly odlity zvonařem Rudolfem Manouškem.

V měsíci říjnu roku 1982 byla provedena výměna šindelové krytiny na kostnici a zvonici. Práci provedlo družstvo CHEBANA z Karlových Varů, financoval ONV Jablonec nad Nisou a MNV Železný Brod.

Jdeme-li směrem k faře, dojdeme k tesanému pískovcovému smírčímu kříži, o kterém nemáme žádných zpráv proč a kým byl poblíž kostela umístěn.

Boží muka, která byla umístěna poblíž misijního kříže jsou na tomto místě od roku 2003. Původně stála naproti sokolovně v prostoru vjezdu do bývalého Technoskla. Za totalitního režimu byla poražena lípa, pod kterou Boží muka stála a rozebrané jejich díly byly pohozeny u zdi domu. Tyto díly nechala převézt na faru paní Mňuková – babičky sl. Hany Fišerové. Jednotlivé kameny ležely u zdi v kompostě až do roku 2003, kdy se sl. Hana Fišerová dohodla s panem Jiřím Pastorkem, který sehnal kameníka a Boží muka byla znovu postavena a opravena. Vedle stojící misijní kříž byl za velkého povětrí v roce 2012 povalen a po zhotovení nového kříže byl pak přenesen na místo k severní straně kostela.

Budova fary z roku 1723 je prvním a nejstarším kamenným stavením v Železném Brodě. Ve 20. století byla ve velmi ubohém stavu, jak o ni uvádí ve farní kronice děkan P. Josef Lusk: Stav všech patronátních budov zdejších byl velice desolátní. Roh střechy kostela mezi hlavním a postranním vchodem byl v tak bídném stavu, že následkem zatékající vody dešťové prohnul se strop tak, že při dešti řinula se voda na chor. Střecha sakristie Kamenické byla tak ubohá, že když ve svatý týden pršelo, div že tam Boží hrob neplaval. Fara byla velice zpustlá: chodby, schodiště i vnitřek místností všecko okopáno,

začazeno, zaprášeno, špinavo, že se to nedá ani popsati. Charakteristické je, že když pisatel těchto řádků (děkan P. Lusk) dne 21. února 1925 byl na pohřbu dp. Děkana Františka Knížka v Březině, děkan Josef Brož z Bakova překvapil jej otázkou“ „Ještě na Vás fara nepadla?“ Jako vysvětlení sdělil, že farář Josef Pažout z Dolní Krupé prohlížel zdejší farní budovu s úmyslem, že bude o ni žádati, od kteréhož úmyslu odradila jej děsně zanedbaná farní budova. Na dvoře stály ještě dřevěné stáje, které měly následkem špatné krytiny prohnilé stropy a hrozily sesutím. K slušnému vyřešení těchto tak velikých mnohých nedostatků přispěla okolnost, že se prodala dolení část tzv. Farské straně jako stavební místo pro Státní odbornou sklářsko obchodní školu za obnos 90.590 Kč. Tím byly získány peníze na opravy.

Jelikož pisatel těchto řádků nechtěl se nastěhovati do sešlé fary, dal na svůj náklad za 1200 Kč malovati obě chodby, schodiště, kancelář, pokoj nad ním, malý pokojík hořejší o jednom okně a kuchyně. Rovněž na svůj náklad za 5187 Kč dal zaříditi elektrické vedení v kostele. Zevnějšek kostela byl velice sešlý a tu hned při komisionelním šetření v únoru 1923 byla pojata do oprav také vnější úprava kostela. Opravy na faře prováděné od 6. října 1924 do 24. listopadu 1924 pro pokročilost času nedopouštěly již, aby provedla se vnější omítka ještě na podzim. A tak došlo k ní teprve v červenci a srpnu roku 1925.

Dříve až do jmenovaných oprav vedla z ulice na dvůr klenutá vrata. Zdivo jejich bylo tak zvětřalé, že když stěhoval se mobiliář z Louček, na straně od chlévů vysypalo se kus zdi právě v okamžiku, když šofér vjel do dvora autem s nábytkem. Vrata klenutá musela se strhnouti. Mezi práce nutné opravy náležela také oprava plotu kolem místa, kde stály dřív dřevěné chlévy. Plot laťový ze dvora a na zahradě postavil pisatel těchto řádků rovněž vlastní prací a nákladem. Potud zápis děkana P. Josefa Luska.

I přes tyto opravy a vybudování splachovacích klosetů nebyla fara vybavena koupelnou. I nadále za koupelnu sloužila prádelna na dvoře. Teprve po příchodu P. Jozefa Kováčika vybudována provizorní koupelna v prvním patře farní budovy. Další práce na modernizaci pak započaly za P. Petra Kubíčka, větší a podstatnější opravy budovy byly a nadále jsou již za přítomnosti misionářů Matky Boží z La Saletty.

Pokračování příště. VH

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Duben:

Všeobecný: Aby veřejná modlitba a oslava víry byla pro věřící pramenem života.

Misijní: Za místní církve v misijních zemích, aby byly znamením a nástrojem naděje a vzkříšení.

Úmysl našich biskupů: Aby věřící křesťané nacházeli v Božím slově útěchu, naději a radost.

Najděte si každý den chvíli a zamyslete se v modlitbě nad daným veršem z Bible

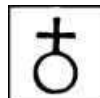
1.4.	sv. Makarius <i>Pondělí velikon. oktávu</i>	1. čtení: Sk 2,14,22b-33 Žalm: Žl 16 Ev.: Mt 28,8-15	Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se...
2.4.	sv. František z Pauly <i>Úterý velikon. oktávu</i>	1. čtení: Sk 2,36-41 Žalm: Žl 33 Ev.: Jan 20,11-18	Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“

3.4.	sv. Nikita <i>Středa velikon. oktávu</i>	1. čtení: Sk 3,1-10 Žalm: Žl 105 Ev.: Lk 24,13-35	Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“
4.4.	sv. Izidor <i>Čtvrtek velikon. oktávu</i>	1. čtení: Sk 3,11-26 Žalm: Žl 8 Ev.: Lk 24,35-48	Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já
5.4.	sv. Vincenc Ferrerský <i>Pátek velikon. oktávu</i>	1. čtení: Sk 4,1-12 Žalm: Žl 118 Ev.: Jan 21,1-14	Učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“
6.4.	sv. Notger <i>Sobota velikon. oktávu</i>	1. čtení: Sk 4,13-21 Žalm: Žl 118 Ev.: Mk 16,9-15	Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet.“
7.4. 2.ne	sv. Jan Křtitel de la Salle	1. čtení: Sk 5,12-16 Žalm: Žl 118(117) 2. čtení: Zj 1,9-19 Ev.: Jan 20,19-31	"Nic se neboj! Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle - jsem živ na věky věků
8.4.	Slavnost Zvěstování Páně	1. čtení: Iz 7,10-14 Žalm: Žl 40(39) 2. čtení: Žid 10,4-40 Ev.: Lk 1,26-38	Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.
9.4.	sv. Marie Kleofášova	1. čtení: Sk 4,32-37 Žalm: Žl 93 Ev.: Jan 3,7b-15	Nikdo nevstoupil na nebesa, leč ten, který sestoupil z nebes, Syn člověka.
10.4.	sv. Michael de Sanctis	1. čtení: Sk 5,17-26 Žalm: Žl 34 Ev.: Jan 3,16-21	Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“
11.4.	sv. Stanislav	1. čtení: Sk 5,27-33 Žalm: Žl 34 Ev.: Jan 3,31-36	Otec miluje Syna a všecku moc dal do jeho rukou.
12.4.	sv. Julius	1. čtení: Sk 5,34-42 Žalm: Žl 27 Ev.: Jan 6,1-15	A oni odcházeli z velerady s radostnou myslí, že se jim dostalo té cti, aby nesli potupu pro jeho jméno.
13.4.	sv. Martin I.	1. čtení: Sk 6,1-7 Žalm: Žl 33 Ev.: Jan 6,16-21	Spatřili Ježíše, jak kráčí po moři a blíží se k lodi;...,„Já jsem to, nebojte se!“;

14.4. 3.ne	sv. Lambert	1. čtení: Sk 5,27-41 Žalm: Žl 30(29) 2. čtení: Zj 5,11-14 Ev.: Jan 21,1-19	"Šimone, synu Janův, miluješ mě více než tito?"
15.4.	sv. Anastázie	1. čtení: Sk 6,8-15 Žalm: Žl 119 Ev.: Jan 6,22-29	Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný;
16.4.	sv. Bernadetta Soubirousová	1. čtení: Sk 7,51-8,1a Žalm: Žl 31 Ev.: Jan 6,30-35	„Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nebude hladovět, kdo věří ve mě, nebude žíznit.“
17.4.	sv. Inocenc	1. čtení: Sk 8,1b-8 Žalm: Žl 66 Ev.: Jan 6,35-40	Neboť to je vůle mého Otce: aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný.
18.4.	sv. Krescenc (Rostislav)	1. čtení: Sk 8,26-40 Žalm: Žl 66 Ev.: Jan 6,44-51	Ponížil se, a proto byl soud nad ním zrušen;
19.4.	sv. Ema	1. čtení: Sk 9,1-20 Žalm: Žl 117 Ev.: Jan 6,52-59	„Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“
20.4.	sv. Hugo	1. čtení: Sk 9,31-42 Žalm: Žl 116 Ev.: Jan 6,60-69	Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.
21.4. 4.ne	sv. Anselm	1. čtení: Sk 13,14.43-52 Žalm: Žl 100(99) 2. čtení: Zj 7,9.14b-17 Ev.: Jan 10,27-30	Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrni Boží milosti.
22.4.	sv. Leonid	1. čtení: Sk 11,1-18 Žalm: Žl 42 Ev.: Jan 10,1-10	„Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!“
23.4.	<i>Svátek sv. Vojtěcha</i>	1. čtení: Sk 13,46-49 Žalm: Žl 96(95) Ev.: Jan 10,11-16	Dobrá pastýř dává za ovce svůj život
24.4.	sv. Jiří	1. čt.: Sk 12,24-13,5a Žalm: Žl 67 Ev.: Jan 12,44-50	Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.
25.4.	<i>Svátek sv.</i>	1. čtení: 1 Pt 5,5b-14	Opásejte se všichni ve

	<i>Marka</i>	Žalm: Žl 89 Ev.: Mk 16,15-20	vzájemném styku pokorou,... Buďte střízliví a bděte,...
26.4.	sv. Richarius	1. čtení: Sk 13,26-33 Žalm: Žl 2 Ev.: Jan 14,1-6	A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.
27.4.	sv. Zita	1. čtení: Sk 13,44-52 Žalm: Žl 98 Ev.: Jan 14,7-14	A oč budete prosit ve jménu mém, to všechno udělám, aby byl Otec oslaven v Synu.
28.4. 5.ne	sv. Petr Chanel - sv. Ludvík Maria Grignon	1. čtení: Sk 14,21b-27 Žalm: Žl 145(144) 2. čtení: Zj 21,1-5a Ev.: Jan 13,31-33a.34-35	Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky. Dobrotivý je ke všem a soucit má se všemi svými tvory.
29.4.	<i>Svátek sv. Kateřiny Sienské</i>	1. čtení: 1Jan 1,5-2,2 Žalm: Žl 103 Ev.: Mt 11,25-30	Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého.
30.4.	sv. Zikmund	1. čtení: Sk 14,19-28 Žalm: Žl 145 Ev.: Jan 14,27-31	Svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám.

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý	18:00
		středa	18:00
		čtvrtek	18:00
		pátek	18:00
		neděle	8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota	18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek	16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle	16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle	11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota	16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi, nebo Lence Pešatové, nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: **fz.jakub@seznam.cz** a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod. **Doporučený příspěvek na tisk 5,- Kč, sponzorský 10,- Kč**

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz